

Dlouhá ulice

Marie Rottrová

Jsem ulicí dlouhou, alejí stromů rozkvetlých
jsem jen chvílí pouhou
lehoučkým stínem v očích tvých
i když teď znáš mou tvář, slzy jako déšť
po cestách vzdálených, kroky tvé
však zkouším svést

Už dávno tě vítám, do vlasů květy ukládám
už minuty sčítám ze spaní čekám návrat tvůj
vidím, jak zdálky jdeš labyrintem blíž
ulicí tvůj krok už zní, zastavit se smíš

Jméno mi poprvé dej i úsměv
kterým začíná bílý den
samoty píseň náhle končí
nikdy víc ji pro mně nezpívej

na na na ...

Už dávno tě vítám, do vlasů květy ukládám
už minuty sčítám ze spaní čekám návrat tvůj
vidím, jak zdálky jdeš, labyrintem blíž
ulicí tvůj krok už zní, zastavit se smíš

Jméno mi poprvé dej i úsměv
kterým začíná bílý den
samoty píseň náhle končí
nikdy víc ji pro mně nezpívej

na na na ...